

ning; i al Fald haaber jeg, at uforandret, som Lovforslaget foreligger, vil det ikke kunne gaae fra Folkethinget.

Steenstrup: Den høitærede Minister har tidligere udtalt, om end rigtignok i en anden Egenstab, at han i høi Grad interesserede sig for Søarten, og at han skulde sørge for dens Lary, forsaavidt det stod til ham. Han udtalte dette i Egenstab af Finantsminister, men jeg haaber, at den samme Interesse vil være tilstede hos ham, om ogsaa hans Portefeuille er bleven en anden. Der indkom ifjor her til Thinget et Andragende fra 100 Skippere om en Nedsættelse i Skibsafgifterne i det Hele taget, og navnlig om, at man skulde spare Mønstringbestyreren, hvilket Andragende blev anbefalet af Finantsudvalget, og, hvis jeg ikke tager meget feil, blev af Thinget eenstemmig henviist til Regjeringen. Naar man nu seer paa det foreliggende Lovforslag, skulde man imidlertid virkelig ikke troe, at Regjeringen var meget opfat paa at nedsætte Skibsafgifterne, thi det indeholder ikke alene ikke en Nedsættelse af dem, men det indfører endog nye Afgifter, og medfører altsaa en Forøgelse af de hidtilværende allerede trykkende Afgifter. Naar man vil spørge, om der da er nogen Grund til at indføre disse nye Paalæg, maa det høie Thing erindre, at Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det blev forelagt i Landsthinget, kun omfattede Kjøbenhavn, og der har man i over et Aarhundrede kendt den Embedsmand, som her med et smukt Navn kaldes Vaterkonten, hvorimod man i det øvrige Land med Undtagelse af Helsingør har været fribaade for Manden og for Benævnelsen. I Landsthinget har man imidlertid udvidet Lovforslaget til at gjælde for hele Landet, og paa denne Tanke er Regjeringen gaaet ind. Det er vel altsaa ikke Regjeringens Intuitio, der har medført, at man vil lyfsaliggjøre hele Landet med disse Byrder, men det er ifølge et Forslag af Landsthinget, som Regjeringen har tiltraadt. Jeg maa nu sige, at jeg ønsker, at Kjøbenhavnerne skulle beholde deres særlige Indretninger, hvis de have Øyst dertil, men jeg maa ogsaa meget viffe, at det øvrige Land

bliver fritaget for den Slags Byrder, som jeg ikke kan see, at der er nogen eneste anden Grund til at paalægge det øvrige Land end den, at man har dem i Kjøbenhavn. Jeg troer imidlertid, at Kjøbenhavn i denne Henseende er stillet under ganske særlige Forhold, og at der ikke kan tænkes nogen Grund til en Udvidelse i denne Retning, men at de Bestemmelser, man her vil træffe, ere en utaaelig Byrde paa Friheden; det er en Spændetroie, hvori man vil lægge en tjenende Klasse af Samfundet. Hvis man vilde indføre noget Eignende i andre Retninger, vilde Folkethinget vistnok strax sige: Nei Tak, derpaa vilde vi dog ikke indlade os. Naar man f. Ex. vilde tænke sig, at Tjenestetjyende skulde gaae til visse bestemte Embedsmænd for at blive fæstede, eller at Handelskærlingens Antagelse skulde stee under visse behyrdende Former med Gebyrer osv., for de kunde komme i Tjeneste, vilde man vistnok strax see, hvor hæmmende og trykkende det vilde være, og hvor modstridende det i det Hele taget vilde være med vor hele Frihedsretning, men jeg kan ikke indsee, hvorfor netop de Søfarende skulle danne en Undtagelse i denne Henseende. Hidtil er det gaaet meget godt i denne Retning udenfor Kjøbenhavn, og hvortil skal da denne nye Tvang tjene? Denne Lov lægger altsaa for det Første et Baand paa Friheden, og for det Andet medfører den en meget betydelig Udgift for ubemidlede Personer, hvilket allerede er fremhævet af det ærede Medlem heroverfor (Berq.). Naar man heri Thinget fra mange Sider har gjort gjældende, at det er svært f. Ex. for lavere stillede Embedsmænd at betale 2 pCt. i Indkomstskat, hvad vil det da ikke sige at lægge 1 pCt. af Bruttoindtægten — hvilket i Virkeligheden er 2 à 3 pCt. af Netto-beløbet — paa den Deel af Befolkningen, som ved Indkomstskatloven udtrykkelig er fritagen for at betale Skat paa Grund af Armod eller paa Grund af, at deres Indtægt gaaer saaledes ned, at de Intet have tilovers? Denne tilsyneladende ene Procent er som sagt i Virkeligheden, taget efter Nettofortjeneste, flere Procent. Foruden at der saaledes er lagt en Byrde paa Personerne, er der dernæst ogsaa lagt en Byrde paa Skibene. Det er iforveien